

[Ole Henriksen]

vel oplyses, at det er et mindre beløb, det handler om, nemlig 39-40 kr. Men det siger selvfølgelig også noget, at man med et sådant lovforslag er i stand til at manipulere sig igennem med et større beløb, end det i virkeligheden er tilfældet. Jeg beklager min fejltagelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

De anførte reguleringer er som at kaste peanuts for elefanter. De er helt utilstrækkelige.

Første del af forslaget går ud på, at dagpengesatsen skal forhøjes med omkring 6 kr., hvis man vel at mærke ligger under maksimumssatsen. Anden del går ud på en forhøjelse af samme størrelsesorden – eller jeg skulle måske sige: mangel på størrelse – den 1. oktober 1984. Men forslaget gælder, som det tidligere er blevet sagt, ikke medlemmer på dimittendsats. De skal stadig væk gå på sats 266 kr. Forslaget gælder som sagt heller ikke medlemmer på maksimumssats. Forslaget gælder heller ikke medlemmer, hvis arbejdsforhold sluttede senere end den 31. marts, henholdsvis 30. september 1983. Det vil sige, at et medlem, der blev arbejdsløs den 31. oktober 1983 og ikke siden har haft arbejde af 13 ugers uafbrudt varighed, ikke kan få regulering. Og endelig gælder forslaget ikke medlemmer, som gik på efterløn før den 2. januar 1983.

Der er altså mange, der ikke får glæde af denne regulering. Man kan spørge: hvem får overhovedet glæde af den? Ministeren siger, at merudgifterne skønmæssigt vil andrage 100 mill. kr. Så kan man teoretisk regne sig frem til, at det må blive hver femte.

Jeg vil i denne sammenhæng sige, at det er nok så interessant at se på, hvad dagpengesatserne ville have været, hvis dyrtids- og taktreguleringen ikke var blevet suspenderet. Laver man det regnestykke, kommer man frem til nogle helt andre tal, som sætter mangelfuldheden i relief. Maksimumssatsen var pr. 1. oktober 1982 335 kr. Det er den stadig væk. Den ville i dag have været 365 kr. Det vil sige, at man i perioden 1. april 1983 til 1. april 1984 har mistet 4.680 kr.

Hvis vi tager en deltidforsikret, så var satsen 223 kr. pr. 1. oktober 1982. Det er den stadig væk. Den ville have været 243 kr. pr. 1. april 1984, det vil sige et tab på 3.276 kr.

Hvis man tager en af dem, der vil få glæde af det, en arbejdsløs, der har en individuel sats på eksempelvis 300 kr., så kan man fortsætte regnestykket. Vedkommende får efter regeringens forslag omkring 306 kr., men ville efter de tidligere reguleringsbestemmelser have fået 322 kr.

Jeg vil slutte med de nyuddannede. Regeringen siger, at de, der har det hårdest, skal have. Pr. 1. oktober 1982 var deres sats 266 kr. Det er den stadig væk. Hvis den var blevet reguleret, ville den have været 297 kr. Det vil sige, at den gruppe, der har mistet 4.836 kr. i perioden, den gruppe, der får den laveste dagpengesats, den gruppe, der har mistet mest, totalt er holdt uden for reguleringen. Jeg vil godt spørge arbejdsministeren: hvad er den dybere filosofi bag det?

Kofod-Svendsen (KrF):

Jeg kan tilsikre ministeren både kristeligt folkepartis og centrum-demokraternes støtte til det fremsatte forslag. Begge partier kan fuldt ud tilslutte sig, at de medlemmer af arbejdsløshedsforsikringen, der er økonomisk dårligst stillede, får en forbedring af deres vilkår.

Svend Auken (S):

Jeg kan desværre ikke udtale mig på en række partiers vegne, men jeg har mulighed for at stille spørgsmål til en række partier.

Nu har man hørt venstres ordfører, de konservatives ordfører og senest kristeligt folkepartis ordfører stå her og sige, at dette forslag støtter de, fordi det hjælper de aller dårligst stillede inden for arbejdsløshedsforsikringen. Det må bero på en fejllæsning af forslaget eller også en trykfejl i forslaget, at der ikke er taget hensyn til den aller dårligst stillede gruppe.

Som også VS' ordfører var inde på det før, er satsen for nyuddannede fortsat 266 kr. eller 1.596 kr. om ugen. Hvis man skal tro samtlige de borgerlige ordførere, der har haft ordet, vil de være med til at hjælpe denne gruppe, og derfor er spørgsmålet – ikke blot til arbejdsministeren, som VS' ordfører rejste det over for – til samtlige borgerlige ordførere: vil man være indstillet på at støtte et ændringsforslag under udvalgsarbejdet, der hjælper dem, der har den allerlaveste understøttelsessats?